

Spørgsmaal reguleredes mellem Brødproducenterne og Brødkonsumenterne. Man har fra Statens Side ingen Sinde paa dette Omraade været Formynder for Køberne, og jeg finder heller ikke, der er Grund til, at Staten skal være det i Fremtiden, hvor Talen er om en saa uensartet Vare som f. Eks. Sigtebrød og de finere Brødsorter; en anden Sag er det med Rugbrød, som har en ganske anderledes ensartet Karakter. Det viser sig da ogsaa, at man her i København meget vel har kunnet ordne denne Sag ved Forhandling mellem Kommunen og Brødproducenterne, og jeg maa henvise andre kommunale Samfund til at søge denne Vej til Indførelse af bestemte Tilstande paa dette Omraade, hvis man finder det ønskeligt, at saadanne tilvejebringes. Ved Lovbestemmelser agter Regeringen ikke at tage sig af denne Sag.

Hvad Lukkebestemmelserne angaar, som det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer var inde paa, maa jeg udtale, at det ærede Medlem maa have misforstaaet de Bestræbelser, der gennem de sneere Aar paa dette Omraade er udfoldet, idet de er gaaet ud paa i videst mulig Grad at gøre Reglerne ens for alle, der sælger det, som det ærede Medlem kaldte søde Sager, det vil altsaa sige Chokolade og Konfekt. Man har nemlig paabudt, at Bagere, Kagebagere og Konditorer, som har Lov til at holde længere aabent end almindelige Butikker, ikke maa sælge Chokolade og Konfekt, hverken til Fortøring paa Stedet eller ud af Huset, efter den almindelige Butikslukketid. Men at dette Forhold har givet Anledning til forskellige mærkelige Omstændigheder rundt i Butikkerne, er ganske sikkert, og at det ogsaa har givet Anledning til ikke ringe Utilfredshed fra højst forskellige Sider, er ogsaa sikkert nok. Ministeriet har derfor foranlediget, at det for Tiden overvejes i Socialraadet i Anledning af det nye Forslag til Lukkelov, om man ikke bør lade Konfekthandlere, som har Kagebagerborgerskab, holde aabent lige saa længe som de egentlige Kagebagere, saaledes at vi faar en Lukketid, som ligger saa sent, at disse Virksomheder kan holde aabent paa den Tid af Døgnet, da de har deres væsentligste Af sætning. Det er det, som ikke hidtil har været Tilfældet, og som har stillet disse Producenter af Chokolade og Konfekt saa ulige i Konkurrencen, som Tilældet har været, ligesom det ogsaa er dette Forhold, der giver Anledning til Retssager og megen Utilfredshed.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange spurgte til Lovforslaget om Deling af

Aarhus Amt. Om den Sag skal jeg sige, at det maa erkendes efter de Oplysninger, der til forskellig Tid er tilflydt Regering og Rigsdag, at Tallet paa de daglige Ekspeditioner og Antallet af de Sager, som Aarhus Amt har at beskæftige sig med, ligger betydeligt over Middeltallet for danske Amter. Imidlertid har der tidligere i de paagældende Amter været meget delte Meninger om Betimeligheden af at gaa til en Deling, og saa vidt mig bekendt har de to Amtsraad, Aarhus og Skanderborg, haft forskellig Opfattelse i saa Henseende. Imidlertid har vistnok Anskuelserne nu bøjet sig mod hinanden og er gaaet op i et fælles Ønske om, at denne Deling nu maa finde Sted. Det hele Spørgsmaal er ogsaa bearbejdet i Indenrigsministeriet, men man har ikke fundet, at Tidspunktet i Øjeblikket var inde til at fremsætte Lovforslaget. Men det hele Spørgsmaal vil i en nær Fremtid paa ny blive taget op og under en eller anden Form blive ført frem til Forhandling her paa Rigsdagen og dermed forhaabentlig ogsaa blive ført frem til endelig Afgørelse i den Retning, som jeg forstod det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for.

Angaaende Washington-Konventionerne rettede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nogle Spørgsmaal til mig. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange var inde paa en Omtale af disse Konventioner og Henstillinger og fæstede særlig sin Opmærksomhed ved en af dem, nemlig den Konvention, der angaar Hjælp til fødende Kvinder, en Konvention, hvis Indhold det ærede Medlem ikke kunde give sin Tilslutning. De Betragtninger, han i den Anledning fremførte, kan jeg ganske tiltræde. Jeg finder, at de Bestemmelser, der er indeholdt i denne Konvention, er særdeles vidtgaaende. Vi har i vor Fabriklov af 29. April 1913 § 29 Bestemmelser, som tilsiger 4 Ugers Frihed efter Fødselen og skønmæssig Understøttelse uden Fattighjælps Virkning saa længe, udbetalt gennem Hjælpekassen. Jeg maa i og for sig finde, at disse Bestemmelser har virket fyldestgørende, og kan derfor ikke ønske, at vi her skulde gaa til en saa betydelig Udvidelse som den, der i den nævnte Konvention var foreslaet.

Men jeg skylder at give det ærede Medlem Hr. Dahlgaard Oplysning om, hvorledes det forholder sig med de Konventioner, som ikke blev færdigbehandlet paa Rigsdagen, og med Ratifikationen af de Konventioner, hvis Behandling blev tilendebragt. Der er for det første Konven-